

більше падіння ВВП, а також породжує нові корупційні схеми з боку фіскальних органів. Сукупність проблем, що досі не вирішені потребують негайного втручання державних органів

Список використаних джерел

1. Податковий кодекс України, прийнятим Верховною Радою із змінами, внесеними згідно із Законами № 482-VIII від 22.05.2015 [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>
2. Появдок. затверджений наказом Міністерства фінансів України від 22.09.2014 № 957 “Про затвердження форми податкової накладної та Появдку заповнення податкової накладної” [Електронний ресурс]. – <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z1235-14>

УДК 657.1.014

ОБЛІКОВА ТЕОРІЯ: ПОСТУП ЧИ CIRCULUS VITIOSUS ПРОБЛЕМАТИКИ

П.Я. Хомин, Н.І. Синькевич

ТНТУ ім. І.Пулюя, вул. Руська, 56, м. Тернопіль, Україна, 46000, e-mail: p.khomyu@gmail.com

Попри намагання заперечити висновок відомого теоретика бухгалтерського обліку Я. Соколова: “Те, що видається зараз за теорію бухгалтерського обліку, є непотрібною схоластикою, азбучними істинами або оглядом форм рахівництва чи нормативних документів, а глибинні ідеї, постулати й парадокси, що лежать в основі теорії, не розглядаються взагалі, перетворюючи курс теорії в курс без теорії” [4, с. 5], на жаль, вагомих аргументів немає, не дивлячись на лавину захищених дисертацій в тій чи іншій мірі дотичних до облікової проблематики та незліченну кількість монографій, які окремі розторопні автори продукують мало не щоквартально. Бо більшість із них підпадає під визначення М. Пушкаря: “Аналіз публікацій з обліку свідчить про те, що в них немає оригінальних підходів до подальшого розвитку теорії, нових ідей, концепцій, гіпотез, широких узагальнень” [2, с. 9].

Натомість, замість поступу в їхньому дослідженні, маємо спроби звести облікову проблематику до компіляцій сумнівної вартості тверджень, як це сталося, зокрема, з “наріжним каменем облікової системи” – капіталом підприємства [3, с. 73], – от і студіюємо його разом із придуманими в журналістиці метафоричними прикметниками “екологічний”, “інтелектуальний”, “людський”, “соціальний” etc., але не можемо добрати, що ж власне означають такі дефініції. Бо школярське визначення з НП(С)БО 1: “Власний капітал – частина в активах підприємства, що залишається після вирахування його зобов’язань” якось не з руки вводити в теорію бухгалтерського обліку як тлумачення його найважливішої категорії, тим паче, коли здійсниться марення про “метатеорію, яка є теорією обудови бухгалтерських теорій”. Адже замінивши в ньому прикметник “власний”, приміром, на “інтелектуальний”, отримаємо оксюморон, подібний до застосовуваного

в спортивній журналістиці – ”гарячий лід”, а простіше кажучи, доведення облікової теорії/ метатеорії ad absurdum.

Та це не стає на заваді все новим і новим неофітам штампувати подібні словосполучення й видається, що невдовзі матимемо, наприклад, метеорологічний капітал, а чого б ні: за цьогорічної спеки й посухи ще не такі візії можуть примаритися тим, хто є наочним втіленням *santa simplicitas* у теорії бухгалтерського обліку. Тому й не дивно, що проблема економічної сутності капіталу якось відійшла за лаштунки облікової теорії й далі залишається *terra incognita*.

До таких же її таємниць належать дефініції зносу й амортизації основних засобів. Адже не можна вважати теоретично досконалим формулювання П(С)БО 7: ”Знос основних засобів – сума амортизації...”, яке відповідає латинському *idem per idem*. Відтак ”терміни ”знос” (*deprecation*) та ”амортизаційний фонд” (*depreciation provision*) далі дезорієнтують як тих, хто аналізує бухгалтерську звітність, так і бухгалтерів” [1, с. 467].

Та це лише частина білих плям теорії бухгалтерського обліку, до якої загалом застосовні слова М. Блауга про те, що вона вкрита ”рубцями вчорашніх проблем, учорашніх промахів”, хоча й сказані з іншого приводу. Тому мабуть пора перестати продукувати туманні *docta deliberations*, які насправді демонструють хіба *docta ignorantia*, й братися за насущну проблематику бухгалтерського обліку.

Список використаних джерел.

1. Метьюс М., Перера М. Теория бухгалтерского учёта: Учебник /Пер. с англ. – М.: АУДИТ ЮНИТИ, 1999. – 663 с.
2. Пушкар М. С. Метатеорія або якою повинна стати теорія: Монографія. – Тернопіль: Карт-бланш, 2007. – 359 с.
3. Соколов Я. В. Бухгалтерский учёт: от истоков до наших дней. – М.: Аудит ЮНИТИ, 1996. – 638 с.
4. Соколов Я. В. Основы теории бухгалтерского учёта. – М.: Финансы и статистика, 2000. – 496 с.

УДК 657.01:005.53

ОБЛІКОВИЙ ФАКТОР В ПРИЙНЯТТІ І РЕАЛІЗАЦІЇ ІНТЕГРОВАНИХ РІШЕНЬ

Є. І. Цікало

*Львівський національний університет імені Івана Франка,
бул. Університетська, 1, м. Львів, 79000, e-mail: tsikala@ukr.net*

Господарські (економічні) і виробничо-технологічні операції, що здійснюються на підприємствах, взаємопов'язані між собою у межах бізнес-процесів. Результати (наслідки) цих операцій впливають на фінансово-майновий стан і результативність діяльності підприємств у цілому. Тому управлінські рішення щодо операцій повинні враховувати взаємозалежності між ними і бути інтегрованими по усій структурі проходження бізнес-процесів. При цьому, незважаючи на дискретність бізнес-процесів, процес управління ними бути неперервним, що дозволить уникнути розриву між економічними і технологічними